

A FÖLD TÖRTÉNETE AZ ALAPÍTÓKTÓL 4.rész

Nem a föld az egyetlen bolygó a Naprendszerben, amely felkeltette az ET-k figyelmét. 10 millió évvel ezelőtt a Naprendszer 3 bolygójára kerültek életformák, ezek a Föld, Mars és a Maldek voltak, azaz a 3.,4.,5. bolygók a Naptól számítva. Ezek közül a Mars és a Maldek hidegebb bolygó volt és kevésbé barátságosabb, mint a Föld, de még így sem lehetett megakadályozni, hogy az ET életformák gyarmatosítsák ezeket a világokat.

Akik a Marsra és Maldekre jöttek kalandvágyból, képesek voltak elviselni a kopár tájakat, és a zord teleket, mely jellemezte ezeket a bolygókat, bár voltak erdők és növényi élet is az egyenlítői övezetekben, és számottevő víz és jég a poláris, sarki környezetekben.

Sokan, a Nagy Árvízben elpusztult lelkek közül a Marson és a Maldeken reinkarnálódtak. Itt már fejlődő civilizációk voltak ezeken a világokban, akik különböző csillagrendszerekből érkeztek, és a plejádi gyökérfaj is csatlakozott ehhez a keveredéshez. Az itt élők a 4. sűrűségbe ereszkedve tartózkodtak. Az ide született lelkek a 4.sűrűségű világban, már nincsenek olyan szerető kedvességgel és figyelemmel egymás iránt, mint azok a lelkek, akik a 7. sűrűségben élnek. Ezeken a külső bolygókon bizarr gondolatformák sorba állításával teremtettek, mely eredményeként, egy gazdag fantáziadús és változatos asztrál birodalom jött létre gondolatokkal, képzelettel és álmokkal teremtés állapotával. Ezekben az időkben galaxisszerte lények sokasága vette észre a földi kísérletet, és az ezzel kapcsolatos szomszéd bolygókon, történeteket.

40 millió évvel ezelőtt a Draco csillagképből egy csoport érkezett, egy felderítő csillaghajóval a Földre, majd egy másikkal, úgy 12 millió évvel ezelőtt, nagyjából a Nagy Árvíz előtt 1-2 millió évvel azt megelőzően. Nem tömeges érkezés volt még ekkor, hanem felderítő művelet, és jelentéseket küldtek vissza a Draco Tanácsnak, feltérképezve a Földet, Marsot, Maldeket, előkészítve egy lehetséges hódítás terveit.

Egy másik csoport az Orion csillagrendszeréből, szintén felfigyelt a fiatal földi lelkekre és a marsi, maldeki honfitársaikra. Az Alapítók a 7 és 12 sűrűség közötti tartományokból folyamatosan figyelemmel kísérték a földi kísérleteket, és így a kevésbé kíváncsú civilizációk, mint az orioni és a drakonidák nem tudtak bejutni a Földre a gondoskodásuknak köszönhetően. Volt egy védelmi rendszer felállítva a Föld körül, ugyanakkor ez a védelem nem állt fenn a Marsra és Maldekra vonatkozóan, mert ezek nem voltak a kísérlet terepei. Az utóbbi bolygók mindenki számára szabad bejárással bírtak. Így az orioniak és drakonidák először csak kismértékben küldték el telepeseiket a már meglévő civilizációk közé. És amikor megkezdődtek az orioni és drakonida kereszteződések, hibridjeik megérkezhetek már a Földre. A drakonida hüllők formájukkal nehezen alkalmazkodtak a Mars és a Maldek hidegebb környezetéhez, így reinkarnációs módszerekkel (ottani alakfelvételekkel), költöztették be magukat ezekbe a világokba.

Mind az orioniak, mind a drakonidáknak egészen más, különböző adottságú lények voltak, és felfedezőik, akik letelepedtek, mind a Marson, vagy a Maldeken, vagy mindkettőn rendkívül agresszív, harcos mentalitással megáldott beállítottságúak voltak. Fő céljuk az volt, hogy meghódítsák a Naprendszert és benne a Földet, hogy bányászati és természeti kincseket és erőforrásokat szerezzenek meg saját céljukra. Bármit amit hódítással szereztek meg, meg, az tekintélyt és erőt adott nekik. Ezek a lelkek már régen elfelejtették kapcsolatukat a Forrással.

Nemsokkal később hódító háborúk kezdődtek, törtek ki a Marson és a Maldeken. A Föld marsi közelsége miatt az orioniak és a drakonidák már kevésbé voltak hajlandók tömegesen reinkarnálódni a Marson, de mivel a Föld védelem alatt volt az Alapítók által, így a relatívan távolabbi Maldeken kezdtek megjelenni hatalmas, többmilliós lélekszámmal a maldeki civilizációban. Nagy városokat építettek kőből, amely a tudatosságukat tükrözte, mert ezek a városok egyben tornyokkal megerősített erődítmények is voltak, és védelmet biztosítottak a támadókkal szemben.

Egy bizonyos időpontban a maldeki civilizáció felfedezte a neutron technológiát, és elkezdett ezen alapuló fegyvereket, bombákat gyártani, háborús célokra. Abban az időben, több millió évvel ezelőtt nem voltak biztonsági intézkedések, melyekkel megelőzhetnék volna ezek használatát és az elszabadulásokkal járó következményeket. A 10 millió éves maldeki civilizáció lakosai között folyamatos háborúskodás tört ki, mely felkeltette, mind a jóindulatú, és kevésbé olyan ET- csoportok figyelmét a különböző csillagrendszerekben, de keveset tehettek, mert a bolygó, a Maldek, a szabad akarat törvénye alatt állt, és nem volt közös megegyezés, egyezmény vele kapcsolatban.

3 millió 200ezer évvel ezelőtt a háború a neutron fegyverek bevetésének használatára is kiterjedt. Addig a maldekiek azt hitték, hogy hagyományos és korlátozott nukleáris mentes háborúk lesznek betartva, minden résztvevő féltől. Ezeknek a lelkeknek, akiknek a DNS-ük mind drakonida és mind orioni szálat tartalmazott, agresszív génekkel voltak megáldva. Mindegyik résztvevő, mindegyik oldalon a konfliktusban hasonló agresszív génekkel, DNS-sel rendelkezett, és mindegyik felül akarta múlni a másikat, egyre durvább és erősebb fegyverek bevetésével. Az első összecsapásokban csak néhány ezer ember pusztult el. (tehát ezek a humonaid formában inkarnálódott drakonida és orioni népek voltak, egy humanoidok alapította bolygón) De ezt követően mindegyik oldalon egyre többen, mert egyre nagyobb volt a pusztítás.

A kutatók, akik kifejlesztették a neutronbombákat, nem ismerték fel annak az elemi katalizátor hatását a robbanások során. Egy ilyen bomba robbant fel a föld alatt, ahol még 200 másik bomba volt elrejtve egy silóban. A katalizációs robbanás, a neutron bombájával mérhetetlenül felerősítette a másik 200 hagyományos nukleáris töltettel ellátott bomba robbanását, és ez egy hatalmas földrengést eredményezett, és ez széttepte a Maldek bolygót, több száz darabra, amely aszteroida öv lett ezután a Mars és a Jupiter között.

Több mint 10 millió lélek vesztett oda a robbanásban, és ezek a lelkek később a Marson inkarnálódtak. Az Alapítók és a jóindulatú ET csoportok elszörnyűködtek a látottakon és petíciót

nyújtottak be az Istenséghez, hogy ez soha többé ne fordulhasson elő, és az ilyen helyzetekre megengedhető legyen a szabad akarat ellenére is egy magasabb szintű beavatkozás. A bolygó pusztulásából eredő robbanás megváltoztatta a Mars és a Föld pályáját és megzavarta a Jupiter és Szaturnusz éterikus alaprendszerét. Elektromágneses zavarok hullámai mentek ki a Naprendszeren keresztül, melyre az egész galaxis lényei felfigyeltek. Összehívták ezután az Alcyone (Plejádok főcsillaga, és a helyi Központi Nap) csillagrendszerében a Galaktikus Nagytanácsot, amely egyben a Nagy Fehér Testvériség otthona is, és elhatározták, hogy a galaxisban soha többé nem megengedett egy egész bolygó elpusztítása.

Ezzel ért véget a 4. rész